

скромный-атъ, тесный-атъ Кабинетъ, който беше въ това время и спалня на Повелителя полсвѣта. Съ какво да започне разговоръ? Какъ да произнесе роковое слово? Той знаеше душевна та твърдость Государска; но сѣщо така знаеше, чи Государь не счита Себе въ опасность, не мысли чи е смъртъ та така близка, ако и да ся е Той, като Христіанинъ старалъ всегда, да бжде за нея готовъ. Лейбъ-доктору ся искаше, да бы ся мысль та за ради причащеніе то Св. Тайнъ сама по себѣ родила въ умъ-атъ Государскій. Той начна да Му говори за свое то срещанье съ Духовникъ-атъ на Негово Величество, *съ добрый-атъ, старый-атъ неговъ пріятель* *). «Да! той е почтенъ человекъ и добъръ человекъ», рече Государь. Кога ся вы познахте съ «него?» — «Въ прискорбны обстоятелства отговори «Докторъ-атъ: въ послѣдна та болѣсть на Велика та «Княгиня Александра Николаевна. Ныя ся вчера «разговаряхме за това время и съ Государыня Императрица. Какъ бы Тя желаяла да И Вы дозволите да «ся помоли у Ваша та постилка наедно съ Вашій-атъ «священникъ за бързо то возвращанье на Ваше то «здравіе.» Въ тая минута изведиждъ Государь все разумъ. Той погледна на докторъ-атъ съ изражательснъ, но ясенъ погледъ, и съ обыкновенный-атъ Свой гласъ направи като просто питање: «Каже те Ми, какво? — «ща да умра ли Азъ?» На тья послѣдны рѣчи Той повечи повдигнѣ гласъ. За дълго время не беше Док-

---

*) Съ Оберъ-священникъ-атъ Протопресвитеръ-атъ В. Б. Бажановъ.